

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eusebio Episcopo. 341.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Eidem. 339.

Si ea in te prænotio est, ut, quæ extremo iudicio seruantur, tibi explorata sint, non abs te ante iudicium homines condemnas, ut qui inani opinione tua, quid in peccatoribus cõditum sit, compertum habeas. Sin autem naturæ libenter peccantis, ut homo, pars quædam es, atque ad examen omninõ venturum te esse expectas, ut vitæ actæ rationes à te exigantur, Dei iudicium ne præripe: atque id potius stude, ut eos, qui peccant, ad pœnitentiam voces, quàm ut ad desperationem impellas.

Aquila. 340.

Præparci atque à largitione abhorrentes animi, eorũque supplicia ad emendationem nostram literarum monumentis mandata sunt: ut illorum imitationem & exemplum fugiamus, cruciatũsque haudquaquã experiamur. Quapropter, si opes amamus, ac de hominibus bene mereri negligimus, ex diuinis literis huiusmodi hominẽ diuturno igni torreri cognouim⁹.

Eusebio Episcopo. 341.

Cautè scilicet Euangelica hæc dogmata accipe, quibus istud imperatur, Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris, (quæ nimirum hoc volunt, ut cupiditates & appetitiones nostræ vinciantur, ac mentes ad excubandum excitentur,) quippè qui & cupiditatibus flagres, & irascaris, & inuideas, & præposteris amoribus deditus sis, ac denique in omnibus tuis actionibus, sic te potius compares, ut vitam tuam diuinæ legi contrariã reddas. Vidè itaque, homo audacissimè, ne sublimè illam manum ante futurum supplicium experiaris, ob singularem improbitatis magnitudinem híc quoque pœnas pendens.

Seleuco. 342.

Animo atque affectu potius quàm verbis

Τῷ αὐτῷ. τλβ.

Εἰ μὴ ἔχεις ἕτως παρηγνώσεως, ὡς εἰδέναι τὰ τῆς χριστῆς τηρηθῆναι, ἐκόντως κατακρίνεις παρὰ χριστοῦ. καρδιογνώστης γερῶς ἐξ οἴσεως. εἰ δὲ καὶ σὺ τῆς φιλαμαρτημονοῦ φύσεως, ὡς ἄνθρωπος, ὑπάρχεις τίς μοῖρα, καὶ παρὸς ἐξέτασιν ἤξειν πάντως ἀειμένεις, λόγον εἰσαρχηθῆσόμενος, μὴ παρὰ ραζὴ τιῶν κείσιν τῶν γένη παρὸς μετὰ γνώσιν μᾶλλον καλῶν, ἀλλὰ μὴ παρὸς ἀπίγνωσιν ὠθῶν τοὺς ἀμαρτάνοντας.

Ακύλα. τμ.

Αἱ ἀμετάδοτοι γνώμη, καὶ αἱ τῶν πτωχείαι, παρὸς σωφρονισμὸν ἡμῶν ἀνεγράψασιν, ἵνα τιῶν ἐκείνων μίμησιν φύγωμεν, καὶ τῶν πτωχῶν μὴ λάβωμεν. εἰ τοῖσι τὸν πλεῖστον ἀγαπῶμεν, καὶ τὸ εὖ ποιῆν παρορῶμεν, ἐγνωσὶν ὅτι τῆς θείας πικτικῆς τὸν τοῖστον μακρῶ πρὸς πηγαζίζόμενον.

Εὐσεβίῳ ὁπισκόπῳ. τμα.

Ἀσφαλῶς τὰ εὐαγγελικὰ παρὰ δέδεξαι δόγματα, εἴπωσαι ὑμῶν αἰσφύες περὶ ζωμένων, κελύοντα. καὶ οἱ λύχνοι χαμόμενοι. ἅσπ τῆς ὀπίθυμιαν τὰς ὀρέξεις δεδέασθαι, καὶ τὰς νόσας ἐξῆσθαι παρὸς ἐρηγήρσιν βέλονται, ὀπίθυμιαν καὶ μινιαν καὶ ζήλων, καὶ ἀτόπως ἐρῶν, καὶ πάντα μᾶλλον ποιῶν, ὅπως τιῶν σαυτῶ ἀνατροφὴν ἀντίτροφον τῶν θεῶν ἀποτελέσθαι νόμος. καὶ παρὸς πᾶν τολμῶ, μὴ τῆς ὑψηλῆς χειρὸς πειραθῆς παρὸς τῆς ἐκείθεν κολάσεως, καὶ ταῦτα καὶ κεί δι' ὑπερβολὴν κακίας πτωρῶμενος.

Σιλεῦκῳ. τμβ.

Ταπεινοφρονεῖ μᾶλλον, καὶ μὴ ταπεινο-